

วารสาร การพยาบาล การสาธารณสุข และการศึกษา Nursing Public Health and Education Journal ปีที่ 21 ฉบับที่ 2 พฤษภาคม - สิงหาคม 2563 ISSN 2651-1908

บทบาทพยาบาลในการดูแลภาวะซึมเศร้าของผู้ป่วยโรคไตเรื้อรังระยะสุดท้ายที่ได้รับการฟอกเลือดด้วยเครื่องไตเทียม

* วรวิษา สำราญเนตร ภัทรินทร์ ธรรมดวงศรี ศุภรดา วงศ์จำปา

การเลี้ยงบุตรด้วยนมมารดาในยุค COVID - 19

* วรธรรมา กาวิลละ พูลทรัพย์ ลาภเจียม วราภรณ์ บุญยงค์

ความรู้และพฤติกรรมของประชาชนเรื่องการป้องกันตนเองจากการติดเชื้อไวรัสโคโรนา สายพันธุ์ใหม่ 2019

* ธาณี กล่อมใจ จรรยา แก้วใจบุญ ทักษิภา ชัชวรัตน์

ภาวะซึมเศร้า และความรอบรู้ด้านสุขภาพจิตของวัยรุ่น

* อุทัยรัตน์ ชิตมงคล รัตติกร เหมือนนาตอน สุมีทนา แก้วมา วีระพงษ์ เรียบพร

การพัฒนาโปรแกรมการส่งเสริมสุขภาพช่องปากสำหรับเด็กก่อนวัยเรียน

* จุฑารัตน์ ลมอ่อน ฉวีวรรณ ศรีดาวเรือง ทรงสุดา หมั่นไธสง

ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้และพฤติกรรมการดูแลตนเองของผู้สูงอายุภายหลังการผ่าตัดต่อกระฉก

* เรวดี ศรีสุข เครือวัลย์ อินทจันทร์

การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการการดูแลผู้ป่วยวิกฤตศัลยกรรม โรงพยาบาลเชียงรายประชานุเคราะห์

* ปรีศนา วะสี วราภรณ์ ธวัชคำ มยุรฉัตร ด้วงนกร ต้องหทัย ลัสดีแพง

ผลของการพัฒนาแบบการดูแลผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมองแตกของสหสาขาวิชาชีพ

* จรูญลักษณ์ ป้องเจริญ รสริน วรณจิรวีไล รุ่งนิภา จ่างทอง คมينا สุวรรณประทีป อุมากร มณีวงษ์

ผลการใช้แอนิเมชันและเพลงสอนนับลูกคืนต่อการบันทึกดินของสตรีตั้งครรภ์

* จิณวัตร จันตรา บุษณีย์ บรรพตะธิ นุชนาฏ ธาตุทอง น้ำฝน โมโนราช

การพัฒนาการจัดการเรียนรู้ด้วยการบริการสังคมเพื่อรองรับระบบบริการปฐมภูมิและระบบสุขภาพอำเภอ

* วิจิตร แผ่นทอง ธิดารัตน์ ห้วยทราย เมตตา ไชยเชษฐ์ สุนิสา คำชื่น

พฤติกรรมจริยธรรมของพยาบาลตามการรับรู้ของผู้รับบริการในโรงพยาบาลมหาวิทยาลัย

* เยาวลักษณ์ ธรรมนารักษ์ บุญพิชชา จิตต์ภักดี ฐิติณัฐ อัครเดชะอนันต์

Nursing
Public Health
Education

วารสารการพยาบาล การสาธารณสุขและการศึกษา วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี พะเยา

ปีที่ 21 ฉบับที่ 2 พฤษภาคม – สิงหาคม 2563 ISSN 2651-1908

วัตถุประสงค์

เพื่อส่งเสริมและเผยแพร่ผลงานวิชาการในรูปแบบรายงานวิจัย (Research Article) และบทความปริทัศน์ (Review Article) สาขาการพยาบาล การสาธารณสุขและการศึกษา

กำหนดการออกวารสาร

ทุกๆ 4 เดือน (ปีละ 3 ฉบับ)

มกราคม – เมษายน

พฤษภาคม – สิงหาคม

กันยายน – ธันวาคม

เจ้าของ

วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี พะเยา

312 หมู่ 11 ต.บ้านต้อม อ.เมือง จ.พะเยา 56000

โทรศัพท์ 0-5443-1779 โทรสาร 0-5443-1889

ที่ปรึกษา

ศาสตราจารย์ ดร.เวทิน นพินิตย์

ผู้อำนวยการ Professional Associates of Thailand

ดร.ธานี กล่อมใจ

ผู้อำนวยการวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี พะเยา

บรรณาธิการ

ดร.ทักษิภา ชัชรรัตน์

ผู้ช่วยบรรณาธิการ

อาจารย์ฐิติพร เรือนกุล

เลขานุการ

อาจารย์จรรยา แก้วใจบุญ

อาจารย์สมศรี ทาทาน

อาจารย์อัมพร ยานะ

นางสาว ชนิดาภา อินตะมุด

นายเอกชัย หมั่นขัติย์

กองบรรณาธิการ

รองศาสตราจารย์ ดร. พรณพิไล ศรีอารณณ์

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

รองศาสตราจารย์ ดร.สุรพล นธการกิจกุล

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

รองศาสตราจารย์ ดร.เดชา ทำดี

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมยศ ชิดมงคล

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมานจิต ภิรมย์รื่น

มหาวิทยาลัยการจัดการและเทคโนโลยีอีสเทิร์น

ดร.วิยะดา รัตนสุวรรณ

มหาวิทยาลัยพะเยา

ดร.ประจวบ แหลมหลัก

มหาวิทยาลัยพะเยา

ดร.สุภาภรณ์ อุดมลักษณ์

มหาวิทยาลัยเนชั่น

ดร.ฤทัยรัตน์ ชิดมงคล

วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี อุตรดิตถ์

ดร.นุสรา ประเสริฐศรี

วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สรรพสิทธิประสงค์

ดร. สุชดา อินทรกำแหง ณ.ราชสีมา

วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี อุตรดิตถ์

ดร.จุไรรัตน์ หัวหาญ

วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุรินทร์

ดร. ดาราวรรณ รองเมือง

วิทยาลัยพยาบาลพระปกเกล้า จันทบุรี

ดร. ธานี กล่อมใจ

วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี พะเยา

ดร.ดลนภา หงส์ทอง

วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี พะเยา

ดร.กฤตพัทธ์ ฝักฝน

วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี พะเยา

ดร.ปรคณีย์ สมिति

วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี พะเยา

สารบัญ

	หน้า
● บทบาทพยาบาลในการดูแลภาวะซึมเศร้าของผู้ป่วยโรคไตเรื้อรังระยะสุดท้ายที่ได้รับการฟอกเลือดด้วยเครื่องไตเทียม	3
● การเลี้ยงบุตรด้วยนมมารดาในยุค COVID – 19	14
● ความรู้และพฤติกรรมของประชาชนเรื่องการป้องกันตนเองจากการติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ 2019	29
● ภาวะซึมเศร้า และความรอบรู้ด้านสุขภาพจิตของวัยรุ่น	40
● การพัฒนาโปรแกรมการส่งเสริมสุขภาพช่องปากสำหรับเด็กก่อนวัยเรียน	52
● ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้และพฤติกรรมการดูแลตนเองของผู้สูงอายุภายหลังการผ่าตัดต่อกระฉก	65
● การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการการดูแลผู้ป่วยวิกฤตศัลยกรรมโรงพยาบาลเชียงรายประชานุเคราะห์	77
● ผลของการพัฒนารูปแบบการดูแลผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมองแตกของสหสาขาวิชาชีพ	91
● ผลการใช้แอนิเมชันและเพลงสอนนับลูกดีต่อการบันทึกลูกดีของสตรีตั้งครรภ์	106
● การพัฒนาการจัดการเรียนรู้ด้วยการบริการสังคมเพื่อรองรับระบบบริการปฐมภูมิและระบบสุขภาพอำเภอ	118
● พฤติกรรมจริยธรรมของพยาบาลตามการรับรู้ของผู้รับบริการในโรงพยาบาลมหาวิทยาลัย	132

ผลการใช้แอนิเมชันและเพลงสอนนับลูกดี ต่อการบันทึกลูกดีของสตรีตั้งครรภ์

จิณวัตร จันครา
วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสรรพสิทธิประสงค์
บุษณีย์ บรรพตะธิ
โรงพยาบาลศีลาลาด
นุชนาฏ ชาติทอง
โรงพยาบาลกันทรลักษณ์
น้ำฝน มโนราช
โรงพยาบาลศรีสะเกษ
Received : June 30, 2020
Revised : August 10, 2020
Accepted : August 11, 2020

บทคัดย่อ

วิจัยกึ่งทดลองแบบกลุ่มเดียวทดสอบก่อนและหลัง (one group pretest-posttest design) นี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษา 1) เปรียบเทียบความรู้ก่อนและหลังการทดลองใช้แอนิเมชันและเพลงสอนนับลูกดี 2) การบันทึกลูกดีของสตรีตั้งครรภ์ และ 3) ความพึงพอใจของสตรีตั้งครรภ์หลังการใช้แอนิเมชันและเพลงสอนนับลูกดี กลุ่มตัวอย่าง คือ สตรีตั้งครรภ์ที่มีอายุครรภ์ 28 สัปดาห์ขึ้นไป มาฝากครรภ์ ณ โรงพยาบาลวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) แอนิเมชัน (CVI = 0.84) และเพลงสอนนับลูกดี (CVI = 0.80) 2) แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลและความพึงพอใจหลังการใช้แอนิเมชัน (CVI=0.84, alpha = 0.91) 3) แบบวัดความรู้ในการนับลูกดี (CVI = 0.90, KR - 20 = 0.87) และ 4) แบบบันทึกลูกดีของสตรีตั้งครรภ์ ในสมุดบันทึกสุขภาพแม่และเด็กการวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติเชิงบรรยายและสถิติเชิงเปรียบเทียบ ผลการวิจัยพบว่า 1) สตรีตั้งครรภ์มีคะแนนเฉลี่ยความรู้หลังการรับชมสื่อแอนิเมชันและเพลงสอนนับลูกดีสูงกว่าก่อนรับชมสื่อแอนิเมชันและเพลงสอนนับลูกดีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .01$) 2) สตรีตั้งครรภ์สามารถบันทึกลูกดีได้อย่างต่อเนื่อง ร้อยละ 83.33 และ 3) ระดับความพึงพอใจของสตรีตั้งครรภ์หลังการใช้แอนิเมชันและเพลงสอนนับลูกดีโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.90 ผลการวิจัยครั้งนี้แสดงให้เห็นว่าแอนิเมชันและเพลงสอนนับลูกดีสามารถถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับการนับและบันทึกลูกดีที่เข้าใจง่ายทำให้สตรีตั้งครรภ์ได้รับความรู้เพิ่มขึ้นจนเกิดการรับรู้และมีแรงจูงใจที่ส่งผลให้เกิดพฤติกรรมที่เหมาะสมได้

คำสำคัญ : การนับลูกดี การบันทึกลูกดี แอนิเมชันและเพลงสอนนับลูกดี

The Effect of Animation and Song about Counting Fetal Movement among Pregnant Women

Chinnawat Chankra
Boromarajonani College of Nursing Sanpasithiprasong
Butsanee Banpatathi
Silalad Hospital
Nutchanat Thathong
Kantharaluk Hospital
Numfon Manorach
Sisaket Hospital

Abstract

This study was a quasi-experimental study, employing the one group pretest-posttest design. The study included three aims. The first aim was to compare knowledge before and after using animation and song to count fetal movement. The second aim was to examine counting fetal movement of pregnant women. The third aim was to examine level of pregnant women's satisfaction after using animation and song to count fetal movement. The samples were thirty pregnant women who were equal to or more than 28 weeks and serviced at antenatal care unit of Warinchamrab Hospital, UbonRatchthani Province. The research tools included animation (CVI = 0.84) and song about counting fetal movement (CVI = 0.80); and a questionnaire about demographic data and satisfaction after using the animation and song (CVI = 0.84, alpha = 0.91). Moreover, the tools included knowledge of counting fetal movement (CVI = 0.90, KR - 20 = 0.87); and fetal movement record form. Data analysis included descriptive and comparative statistics. The study showed three parts. First, mean score about knowledge of counting fetal movement after using the animation and song was significantly higher than that of counting fetal movement before using the animation and song ($p < .01$). Second, percentages of pregnant women who counted and recorded their fetal movement daily were 83.33. Third, level of pregnant women's satisfaction after using animation and song to count fetal movement was high ($\bar{X} = 3.90$). The study showed that the animation and song about counting fetal movement help pregnant women transfer knowledge and easily count fetal movement fetal movement. This leads the pregnant women to have more knowledge in the situation and encourage them to have suitable self-care behavior.

Keywords : fetal movement, fetal movement record, animation media and song

บทนำ

การรายงานข้อมูลทารกตายของประเทศไทย ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2554 ถึง 2558 พบว่าสาเหตุการตายส่วนใหญ่เกิดจากทารกตายในครรภ์คิดเป็นร้อยละ 36.74(สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงสาธารณสุข, 2558) และพบว่าจำนวนทารกเกิดไร้ชีพของประเทศไทยในปี พ.ศ. 2561 เท่ากับ 1,270 ราย (กองบริหารการสาธารณสุข กระทรวงสาธารณสุข, 2561) การตายของทารกเกิดจากความผิดปกติทางโครโมโซม ความพิการแต่กำเนิด การคลอดก่อนกำหนด ภาวะโตช้าในครรภ์ชนิดรุนแรง รกลอกตัวก่อนกำหนด การติดเชื้อในโพรงมดลูก สายสะดือผิดปกติ เป็นต้น (ObstetGynecol, 2009) ซึ่งบางสาเหตุสามารถป้องกันได้ตั้งแต่ระยะก่อนคลอด ระยะคลอด และระยะหลังคลอด โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระยะก่อนคลอด ที่สตรีตั้งครรภ์สามารถเฝ้าระวังการตายของทารกในครรภ์ได้ด้วยตนเอง (บุญมี ภูदानจิว, 2557)

สัญญาณที่แสดงถึงการมีชีวิตของทารกขณะอยู่ในครรภ์คือการดิ้น การดิ้นปกติและสม่ำเสมอแสดงถึงการมีภาวะสุขภาพดีของทารกในครรภ์ หากทารกดิ้นน้อยลงหรือไม่ดิ้นแสดงว่าทารกอาจอยู่ในอันตราย เป็นการบ่งบอกถึงภาวะผิดปกติของสุขภาพทารก สตรีตั้งครรภ์สามารถสังเกตและประเมินสุขภาพของทารก โดยการนับลูกดิ้นด้วยตนเองเพื่อเป็นการป้องกันการเสียชีวิตของทารกในครรภ์ (กัญญาพัชญ์ จาอ้าย, 2560) ในปัจจุบันกรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข ได้มีการส่งเสริมให้สตรีตั้งครรภ์มีความสามารถในการดูแลสุขภาพของตนเองและทารกในครรภ์ ดังนั้นสตรีตั้งครรภ์ควรมีความสามารถในการนับลูกดิ้นและบันทึกลูกดิ้นได้อย่างถูกต้อง(กระทรวงสาธารณสุข, 2561)

จากการปฏิบัติงาน ณ หน่วยฝากครรภ์ โรงพยาบาลวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี พบว่า สตรีตั้งครรภ์ที่มีอายุครรภ์ตั้งแต่ 28 สัปดาห์ขึ้นไป ได้รับการสอนการนับและบันทึกลูกดิ้น คิดเป็นร้อยละ 100 โดยพบว่ามีสตรีตั้งครรภ์ที่มีการนับและบันทึกลูกดิ้นอย่างต่อเนื่อง คิดเป็นร้อยละ 51.24 บันทึกลูกดิ้นไม่ต่อเนื่อง คิดเป็นร้อยละ 37.45 และไม่บันทึกลูกดิ้น คิดเป็นร้อยละ 11.31 จากการสัมภาษณ์สตรีตั้งครรภ์ที่มาฝากครรภ์พบว่าสาเหตุที่ส่งผลให้สตรีตั้งครรภ์ไม่นับลูกดิ้น บันทึกลูกดิ้นไม่ต่อเนื่องหรือไม่บันทึกลูกดิ้นเกิดจากกลัวนับลูกดิ้นไม่ถูกต้อง สัมวิธีการนับลูกดิ้น ถึงแม้ว่าจะได้รับการสอนการนับและบันทึกลูกดิ้นไปแล้ว และสตรีตั้งครรภ์บางรายมีความคิดเห็น ว่าไม่มีความจำเป็นต้องนับลูกดิ้นเนื่องจากการตั้งครรภ์เป็นเรื่องธรรมชาติ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ กัญญาพัชญ์ จาอ้าย (2560) พบว่าสตรีตั้งครรภ์ที่มีพฤติกรรมการนับลูกดิ้นไม่ถูกต้อง ไม่มีการนับลูกดิ้น ไม่มีการบันทึกลูกดิ้น เนื่องจากมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการตั้งครรภ์เป็นภาวะธรรมชาติ ลูกดิ้นเป็นเรื่องปกติ ไม่จำเป็นต้องนับและบันทึกโดยสตรีตั้งครรภ์ส่วนหนึ่ง ไม่นับและไม่ได้บันทึกลูกดิ้นหรือบางรายนับแต่ไม่ได้บันทึกลูกดิ้นเนื่องจากไม่ทราบว่าแพทย์หรือพยาบาลให้นับลูกดิ้นอย่างไร มีความสับสน กลัวนับลูกดิ้นไม่ถูกต้องเนื่องจากได้รับข้อมูลหลากหลายและข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการนับลูกดิ้นมีความแตกต่างกันซึ่งสร้างความสับสนให้แก่สตรีตั้งครรภ์ (Raynes-Greenow CH, et al .,2013)

ในปัจจุบันพบว่าพยาบาลเป็นผู้ให้คำแนะนำแก่สตรีตั้งครรภ์เกี่ยวกับความสำคัญของการนับและบันทึกลูกดิ้นสอนวิธีการนับและบันทึกลูกดิ้นเพื่อให้สตรีตั้งครรภ์เห็นความสำคัญ และตระหนักถึงอันตรายที่อาจเกิดกับทารกในครรภ์โดยสตรีตั้งครรภ์สามารถเฝ้าระวังได้ด้วยตนเอง (บุญมี ภูदानจิว,2557) ส่วนใหญ่สื่อ

การสอนเกี่ยวกับการนับลูกดินจะอยู่ในรูปแบบของสื่อสิ่งพิมพ์ เช่น ภาพพลิก โปสเตอร์ แผ่นพับ เอกสารให้ความรู้ ซึ่งใช้กันอย่างแพร่หลายโดยการถ่ายเอกสาร ขาวดำ มอบให้แก่สตรีตั้งครรภ์ ข้อดีของสื่อการสอนในรูปแบบเดิมคือ มีขนาดเล็กกระทัดรัด หยิบง่าย พกพาได้สะดวกมีภาพและข้อความอยู่ในเอกสารแผ่นเดียวกัน มีต้นทุนในการผลิตต่ำ สามารถสร้างและปรับปรุงได้ง่าย (วิภาณี แม้นอินทร์, 2561) แต่สื่อดังกล่าวก็มีข้อจำกัดคือ มีพื้นที่ในการให้ความรู้ค่อนข้างจำกัด จึงเน้นเรื่องข้อความมากกว่ารูปภาพ ส่งผลให้ตัวอักษรมีขนาดเล็ก ไม่สามารถมองเห็นได้ในระยะไกล สื่อประเภทนี้ไม่มีความคงทน ฉีกขาดได้ง่ายอายุการใช้งานค่อนข้างสั้น ยังไม่เป็นที่น่าสนใจในการที่จะดึงดูดสายตาผู้พบเห็น (วิทยาลัยอาชีวศึกษาเชียงใหม่, 2560)

การทำสื่อการสอนโดยใช้ภาพเคลื่อนไหว (Animation) เป็นสิ่งที่ดึงดูดและควบคุมความสนใจ ความตั้งใจของผู้เรียน รวมทั้งเหมาะแก่การเสนอหรือเป็นแบบอย่างของการกระทำแก่ผู้เรียน นอกจากนี้สื่อดังกล่าวยังมีคุณค่าในการสอนซึ่งได้แก่ ช่วยให้เรียนรู้ได้ง่าย น่าสนใจ จำได้ดีขึ้น เกิดทักษะอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะสื่อที่มีการเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลงตาเปล่ามองไม่เห็น มีความช้า มีความเร็ว จะทำให้เรียนรู้ได้ง่ายยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ สุชาติ ปราบมีชัย และสมสมร เรื่องวรรณ (2560) ได้ใช้สื่อแอนิเมชันให้ความรู้แก่ผู้ป่วยพบว่าสื่อแอนิเมชันเป็นการดูที่สามารถถ่ายทอดเรื่องราวเกี่ยวกับโรคและการปฏิบัติการดูแลตนเองที่ถูกต้อง เข้าใจง่ายและจดจำเนื้อหาได้ดีจึงเกิดการรับรู้และมีแรงจูงใจที่ส่งผลให้เกิดพฤติกรรมดูแลตนเองที่ถูกต้องตามมาได้ นอกจากนี้ยังมีการศึกษาของ พิรยา ศรีผ่อง และคณะ (2557) ได้พัฒนาสื่อแอนิเมชันเพื่อให้ความรู้พบว่าผู้ป่วยมีความพึงพอใจและผลการประเมินความรู้ของผู้ป่วยเพิ่มขึ้นหลังชมแอนิเมชัน นอกจากนี้ยังมีการศึกษาของ ภควลัญช์ เพสออน และคณะ (2560)

แสดงให้เห็นว่าสื่อแอนิเมชันมีประสิทธิภาพ สามารถทำให้ผู้ป่วยเกิดการรับรู้ที่ดีและส่งผลให้เกิดการปฏิบัติตัวที่ถูกต้องได้

การศึกษางานวิจัยที่ผ่านมาพบว่า ยังไม่รายงานการศึกษาการใช้แอนิเมชันและเพลงสอนนับลูกดินต่อการบันทึกลูกดินของสตรีตั้งครรภ์ ผู้วิจัยจึงสนใจการพัฒนาสื่อการสอนในการให้ความรู้เกี่ยวกับการนับและบันทึกลูกดิน โดยสื่อการสอนมีทั้งภาพและเสียงที่น่าสนใจ สามารถเปิดดูซ้ำได้ ทำให้เข้าใจง่ายและจดจำเนื้อหาได้ดี เพื่อเป็นประโยชน์ให้แก่สตรีตั้งครรภ์ อันจะนำไปสู่การรับรู้และมีแรงจูงใจ ส่งผลให้เกิดพฤติกรรมดูแลสุขภาพของตนเองและทารกในครรภ์ได้อย่างเหมาะสม

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาผลของแอนิเมชันและเพลงสอนนับลูกดินต่อการบันทึกลูกดินของสตรีตั้งครรภ์โดยมีวัตถุประสงค์เฉพาะเพื่อ

1. เปรียบเทียบความรู้ของสตรีตั้งครรภ์ ก่อนและหลังการทดลองใช้แอนิเมชันและเพลงสอนนับลูกดิน
2. ศึกษาผลการบันทึกลูกดินของสตรีตั้งครรภ์หลังการใช้แอนิเมชันและเพลงสอนนับลูกดิน
3. ศึกษาความพึงพอใจของสตรีตั้งครรภ์หลังการใช้แอนิเมชันและเพลงสอนนับลูกดิน

ระเบียบวิธีการวิจัย

การวิจัยเรื่องผลของแอนิเมชันและเพลงสอนนับลูกดินต่อการบันทึกลูกดินของสตรีตั้งครรภ์ เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง(Quasi-experimental research) แบบกลุ่มเดียวทดสอบก่อนและหลัง (one group pretest-posttest design) มีกระบวนการดำเนินการวิจัย ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

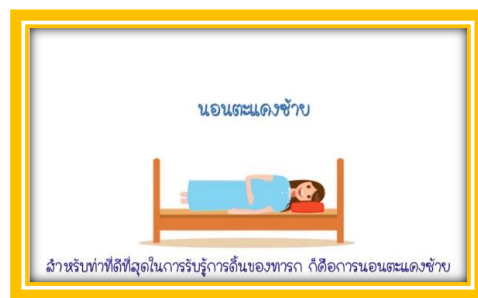
ประชากรทั่วไป คือสตรีตั้งครรภ์ที่มีอายุครรภ์ 28 สัปดาห์ขึ้นไป มาฝากครรภ์ ณ โรงพยาบาลวารินชำราบ อำเภวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี

ประชากรเป้าหมาย คือสตรีตั้งครรภ์ที่มีอายุครรภ์ 28 สัปดาห์ขึ้นไป มาฝากครรภ์ ณ โรงพยาบาลวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างด้วยโปรแกรม G*Power โดยคำนวณค่าขนาดอิทธิพลจากการศึกษาของเพ็ญศรี จะนู (2558) ได้ค่าขนาดอิทธิพล เท่ากับ 0.5 กำหนดขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.5 ค่าอำนาจการทดสอบ เท่ากับ 0.8 และค่าความคลาดเคลื่อน 0.05 สมมุติฐานทางเดียว (one-tailed test) ใช้สถิติ Paired simples t-test ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง 27 คน และเพื่อป้องกันการสูญหายของกลุ่มตัวอย่างจึงได้เพิ่มจำนวนกลุ่มตัวอย่างอีกร้อยละ 10 ดังนั้น การวิจัยนี้จึงใช้กลุ่มตัวอย่าง 30 คน ผู้วิจัยใช้วิธีการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบสุ่มตามความสะดวก (Convenience Sampling) ตามเกณฑ์ที่กำหนดได้แก่ เป็นสตรีตั้งครรภ์แรกมีอายุครรภ์ 28 สัปดาห์ขึ้นไป ไม่เคยได้รับการสอนวิธีการนับและบันทึกลูกดิ้นสามารถ

อ่านออก เขียนได้ สื่อสารภาษาไทยได้ดี มีอุปกรณ์เครื่องเล่นแผ่นซีดีหรือมีสัญญาณอินเทอร์เน็ตหรือมีโทรศัพท์เคลื่อนที่ที่สามารถเข้าระบบอินเทอร์เน็ตได้ (Smartphone) และยินดีให้ความร่วมมือในการศึกษาวิจัย

เครื่องมือการวิจัย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการทดลอง
ได้แก่แอนิเมชันและเพลงสอนนับลูกดิ้นที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แอนิเมชันเป็นภาพการ์ตูนเคลื่อนไหวถ่ายทอดเรื่องราวเนื้อหาเกี่ยวกับความสำคัญของการนับและบันทึกลูกดิ้น ลักษณะการดิ้นของทารก วิธีการนับและบันทึกลูกดิ้น อาการผิดปกติที่ควรไปพบแพทย์ผ่านตัวการ์ตูนที่มีสีสดใส แสดงออกด้วยสีหน้าท่าทางและอารมณ์ยิ้มแย้ม มีการสนทนาโต้ตอบระหว่างตัวละครที่สมมติเป็นพยาบาลและสตรีตั้งครรภ์ และมีเพลงสอนนับลูกดิ้นที่ผู้วิจัยแต่งขึ้นด้วยเนื้อหาที่เข้าใจง่ายถ่ายทอดเนื้อหาเกี่ยวกับวิธีการนับและบันทึกลูกดิ้นใช้เวลาในการชมแอนิเมชันและฟังเพลงสอนนับลูกดิ้น ประมาณ 7 นาที

รูปที่ 1 – 4 แสดงภาพตัวอย่างของแอนิเมชันและเพลงสอนนับลูกดิ้น

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่

2.1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล โดยคณะผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง ข้อคำถามเป็นแบบเติมคำและให้เลือกตอบ ประกอบด้วยข้อคำถามทั้งหมด 7 ข้อ ประกอบด้วยข้อมูลในเรื่อง อายุ ศาสนา สถานภาพ สมรส ระดับการศึกษา อายุครรภ์ ความตั้งใจในการตั้งครรภ์ครั้งนี้ และอาชีพ โดยคณะผู้วิจัยเป็นผู้บันทึกข้อมูลจากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง ใช้เวลาในการประเมินประมาณ 5 นาที

2.2 แบบวัดความรู้ในการนับลูกดั้นโดยคณะผู้วิจัยสร้างขึ้นเองจากการศึกษาค้นคว้าตำรา เอกสาร งานวิจัย เป็นแบบประเมินเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจการนับลูกดั้นด้วยตนเอง เพื่อวัดความรู้ของสตรีตั้งครรภ์ ลักษณะของเครื่องมือประกอบด้วยคำถาม“ใช่” หรือ “ไม่ใช่” จำนวน 10 ข้อ ถ้าข้อความที่ถูกต้อง กลุ่มตัวอย่าง ตอบว่า “ใช่” จะได้ 1 คะแนน ถ้าข้อความที่ถูกต้อง กลุ่มตัวอย่าง ตอบว่า “ไม่ใช่” จะได้ 0 คะแนน

2.3 แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการใช้สื่อแอนิเมชันและเพลงสอนนับลูกดั้นเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจด้านรูปแบบแอนิเมชันความพึงพอใจด้านบทเพลง ความพึงพอใจด้านการเผยแพร่จำนวนทั้งสิ้น 11 ข้อ เป็นแบบประเมินค่า (Rating Scale) 4 คำตอบ กำหนดคะแนนระดับความพึงพอใจออกเป็น 4 ระดับ โดยใช้เกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลข้อมูล (บุญชม ศรีสะอาด, 2546) ดังนี้

ความพึงพอใจมากมีค่าเฉลี่ย	3.26 – 4.00	คะแนน
ความพึงพอใจปานกลางมีค่าเฉลี่ย	2.51 – 3.25	คะแนน
ความพึงพอใจน้อยมีค่าเฉลี่ย	1.76 – 2.50	คะแนน
ไม่พึงพอใจมีค่าเฉลี่ย	1.00 – 1.75	คะแนน

2.4 แบบบันทึกลูกดั้นของสตรีตั้งครรภ์ เป็นแบบบันทึกลูกดั้นสำหรับสตรีตั้งครรภ์ ในสมุดบันทึกสุขภาพแม่และเด็ก กระทรวงสาธารณสุข (2561) ใช้บันทึกลูกดั้นทุกวัน และจดบันทึกตั้งแต่อายุครรภ์ 28 สัปดาห์ขึ้นไป อย่างน้อยวันละ 3 เวลาได้แก่ หลังจาก

มื้ออาหาร เข้า กลางวัน และเย็นทุกวัน นับ 1 ชั่วโมง หลังมื้ออาหาร โดยปกติทารกจะตื่นอย่างน้อย 3 ครั้ง ใน 1 ชั่วโมงหลังมื้ออาหาร หรืออย่างน้อย 10 ครั้งต่อวัน

คุณภาพของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการวิจัยผ่านการตรวจสอบจากผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน ผลการพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิคำนวณค่า CVI พบว่า แอนิเมชันสอนนับลูกดั้น เท่ากับ 0.84 เพลงสอนนับลูกดั้น เท่ากับ 0.80 แบบวัดความรู้ในการนับลูกดั้น เท่ากับ 0.90 และแบบสอบถามความพึงพอใจ เท่ากับ 0.84 หลังจากนั้นนำแบบวัดความรู้ในการนับลูกดั้นไปคำนวณหาค่าความเที่ยงคูเดอร์-ริชชิตสัน KR - 20 ได้ผลเท่ากับ 0.87และนำแบบสอบถามความพึงพอใจไปคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค ได้ผลเท่ากับ 0.91

การพิทักษ์สิทธิกลุ่มตัวอย่าง

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้โครงการวิจัยได้ผ่านการพิจารณาเห็นชอบจากคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรม การวิจัยในมนุษย์ วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สรรพสิทธิประสงค์ รหัสโครงการวิจัยที่ EC.3/2562 ได้ผ่านการพิจารณาจริยธรรม เมื่อวันที่ 3 กุมภาพันธ์ 2562

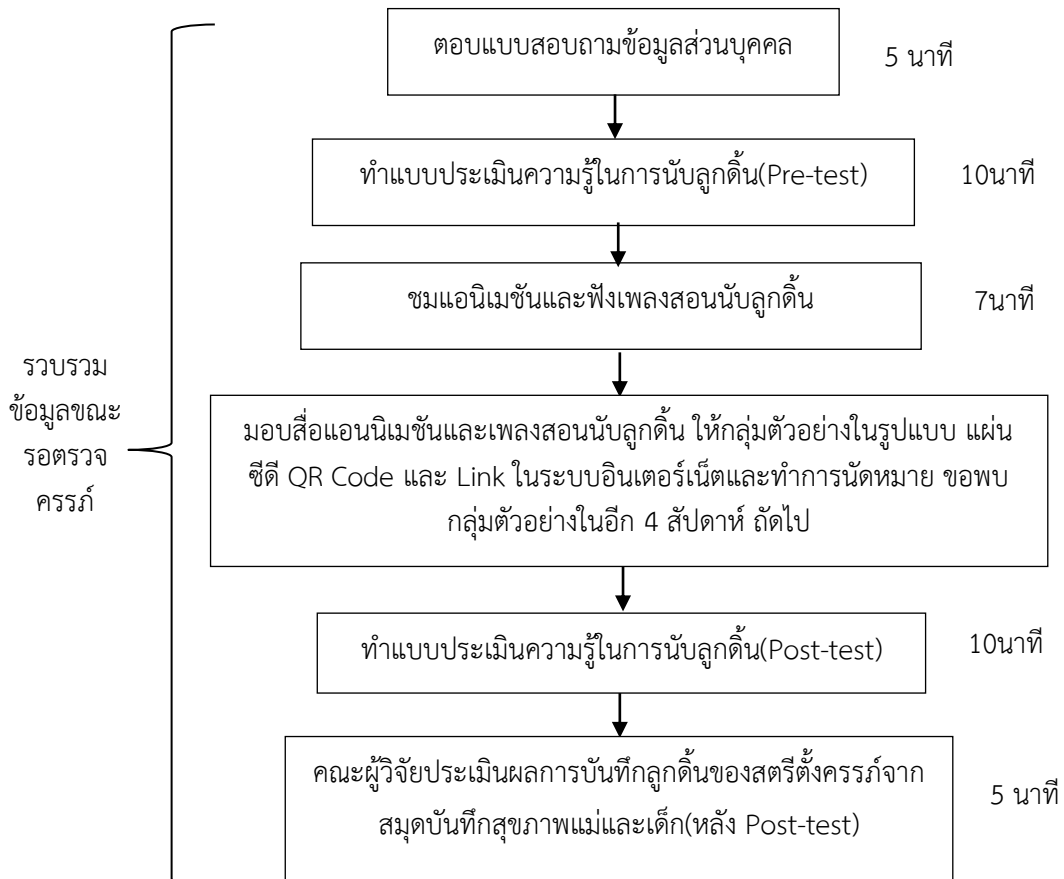
การรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยทำหน้าที่เสนอผู้อำนวยการโรงพยาบาลวารินชำราบ อำเภอวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี ในการเก็บรวบรวมข้อมูลและชี้แจงรายละเอียดการเก็บข้อมูล วิธีการดำเนินการวิจัย ให้หัวหน้ากลุ่มงานพยาบาล และเจ้าหน้าที่หน่วยฝากครรภ์ ได้รับทราบ หลังจากนั้นผู้วิจัยเข้าพบกลุ่มตัวอย่างเพื่อ แนะนำตนเอง สร้างสัมพันธภาพชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัย วิธีการดำเนินการวิจัย ระยะเวลาในการดำเนินการ

วิจัย ประโยชน์ที่ได้รับและขอความร่วมมือเข้าร่วมวิจัย
ในกรณีที่กลุ่มตัวอย่างเข้าร่วมการวิจัย ผู้วิจัยอ่าน
เอกสารพิทักษ์สิทธิ์กลุ่มตัวอย่าง และใบยินยอมเข้าร่วม

วิจัยจนเข้าใจ จึงให้กลุ่มตัวอย่างลงนามในใบยินยอม
เข้าร่วมการวิจัยโดยมีขั้นตอนการรวบรวมข้อมูล ดังนี้

แผนภูมิที่1 การรวบรวมข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ผลการศึกษาโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้สถิติ Paired simples t-test ค่าเฉลี่ย ความถี่ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุอยู่ในช่วง 20 -34 ปี คิดเป็นร้อยละ 63.33 ซึ่งอยู่ในวัยเจริญพันธุ์ ส่วน

ใหญ่สถานภาพสมรส คิดเป็นร้อยละ 96.67 ระดับการศึกษาส่วนใหญ่พบว่าจบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย คิดเป็นร้อยละ 40 ส่วนใหญ่อายุครรภ์อยู่ในช่วง 28 – 31 สัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 70 ส่วนใหญ่ตั้งใจตั้งครรภ์ คิดเป็นร้อยละ 90 และการประกอบอาชีพส่วนใหญ่ทำการค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 36.67 รองลงมาเป็นลูกจ้าง/รับจ้างทั่วไป คิดเป็นร้อยละ 26.67

กลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบความรู้ก่อนรับชมสื่อแอนิเมชันและเพลงสอนนับลูกได้คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 5.40 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.43 คะแนน และคะแนนทดสอบความรู้หลังรับชมสื่อแอนิเมชันและเพลงสอนนับลูกได้คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 7.33 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.32 คะแนน เมื่อเปรียบเทียบกับคะแนนเฉลี่ยจากการทำ

แบบทดสอบความรู้ ก่อนและหลังการชมแอนิเมชันและฟังเพลงสอนนับลูกได้โดยใช้สถิติ Paired simples t-test พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีคะแนนเฉลี่ยความรู้หลังการรับชมสื่อแอนิเมชันและเพลงสอนนับลูกได้สูงกว่าก่อนรับชมสื่อแอนิเมชันและเพลงสอนนับลูกได้น้อยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .01$) (ตารางที่ 1)

ตารางที่ 1 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความรู้ของสตรีตั้งครรภ์ก่อนและหลัง การชมสื่อแอนิเมชันและเพลงสอนนับลูกได้

การวัดความรู้	คะแนนต่ำสุด	คะแนนสูงสุด	\bar{X}	SD	ค่าสถิติ t-test	p-value
ก่อนรับชมสื่อแอนิเมชันและเพลงสอนนับลูกได้	1	8	5.40	1.43	7.136	.000
หลังรับชมสื่อแอนิเมชันและเพลงสอนนับลูกได้	7	10	7.33	1.32		

* $p < .01$

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่บันทึกลูกได้สม่ำเสมอ คิดเป็นร้อยละ 83.33 และบันทึกลูกได้ไม่สม่ำเสมอ คิดเป็นร้อยละ 16.67 (ตารางที่ 2)

ตารางที่ 2 แสดงจำนวน ร้อยละของข้อมูลการบันทึกลูกได้ของสตรีตั้งครรภ์

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
บันทึกลูกได้อย่างต่อเนื่อง	25	83.33
บันทึกลูกได้ไม่ต่อเนื่อง	5	16.67

กลุ่มตัวอย่างมีระดับความพึงพอใจต่อการชมแอนิเมชันและฟังเพลงสอนนับลูกได้ทุกหัวข้ออยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.37 – 3.90 ยกเว้นความพึงพอใจด้านการเผยแพร่ในรูปแบบซีดี อยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.20 (ตารางที่ 3)

ตารางที่ 3 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการชมแอนิเมชัน และฟังเพลงสอนนับลูกดิ้น

ความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการชมแอนิเมชันและฟังเพลงสอนนับลูกดิ้น	\bar{X}	SD	ระดับ
1. ความพึงพอใจด้านรูปแบบแอนิเมชัน			
1.1 ระยะเวลาของแอนิเมชัน	3.87	0.35	มาก
1.2 ตัวอักษรที่ใช้ในการสร้างแอนิเมชัน	3.90	0.31	มาก
1.3 ภาพที่ใช้ประกอบในแอนิเมชัน	3.70	0.47	มาก
1.4 ภาษาที่ใช้ในแอนิเมชัน	3.83	0.38	มาก
2. ความพึงพอใจด้านบทเพลง			
2.1 ระยะเวลาของเพลง	3.60	0.50	มาก
2.2 ภาษาที่ใช้ในเพลง	3.37	0.49	มาก
2.3 คนตรีที่ใช้ประกอบเพลง	3.67	0.48	มาก
3. ความพึงพอใจด้านการเผยแพร่			
3.1 แผ่นซีดี	3.20	0.41	ปานกลาง
3.2 QR code	3.90	0.31	มาก
3.3 Link ในระบบอินเทอร์เน็ต	3.87	0.35	มาก
4. ความพึงพอใจโดยรวม	3.90	0.31	มาก

อภิปรายผล

ผลการวิจัยพบว่า ความรู้หลังการรับชมสื่อแอนิเมชันและเพลงสอนนับลูกดิ้นสูงกว่าก่อนรับชมสื่อแอนิเมชันและเพลงสอนนับลูกดิ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .01$) ทั้งนี้อาจอธิบายได้ว่าสื่อแอนิเมชันและเพลงสอนนับลูกดิ้น สามารถทำให้สตรีตั้งครรภ์มีความรู้เพิ่มขึ้นจากเดิม เนื่องจากสื่อแอนิเมชันเป็นการทำให้ภาพนิ่งเกิดการเคลื่อนไหว เป็นสื่อที่สามารถถ่ายทอดเรื่องราวเนื้อหาเกี่ยวกับการนับลูกดิ้นผ่านตัวการ์ตูนที่มีสีสันสดใส แสดงออกด้วยสีหน้าท่าทางและอารมณ์มากกว่าคำพูด ทำให้สตรีตั้งครรภ์เข้าใจเนื้อหาได้ดี โดยสื่อแอนิเมชันที่คณะผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นมีการสนทนาโต้ตอบระหว่างตัวละครที่สมมติเป็นพยาบาลและตรีตั้งครรภ์ ซึ่งทำให้มีความน่าสนใจมากขึ้น สามารถสื่อ

ความหมายให้เข้าใจได้ง่าย รวมทั้งสามารถอธิบายเรื่องราวซับซ้อนที่เข้าใจยากให้ผู้ชมแอนิเมชันเข้าใจได้ง่ายขึ้น นอกจากนี้ยังมีเพลงสอนนับลูกดิ้นที่คณะผู้วิจัยแต่งขึ้น เป็นเนื้อหาที่เข้าใจง่าย โดยเสียงเพลงหรือเสียงดนตรีมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกต่อระบบสมองไม่ว่าจะเป็นในเรื่องการเรียนรู้ การอ่านหนังสือ หรือในการทำงานโดยหลักการสำคัญคือเสียงเพลงช่วยเพิ่มสมาธิ ความตั้งใจ และการจดจำของสมองได้เป็นอย่างดี (Ashby et al, 2002) ซึ่งสอดคล้องกับกับการศึกษาของ สุชาติดา ปรามมีชัยและสมสมร เรื่องวรบุรณ์ (2560) ได้ใช้สื่อแอนิเมชันให้ความรู้แก่ผู้ป่วยพบว่าสื่อแอนิเมชันเป็นการต้นที่สามารถถ่ายทอดเรื่องราวเกี่ยวกับโรคและการปฏิบัติการดูแลตนเองที่ถูกต้อง เข้าใจง่ายและจดจำเนื้อหาได้ดีและการศึกษาของ ภควลัญช์ เพ็ญรัตน์

ธีระวิวัฒน์ และนิรัตน์ อิมามิ (2560) แสดงให้เห็นว่าสื่อแอนิเมชันมีประสิทธิภาพ สามารถทำให้ผู้ป่วยเกิดการรับรู้ที่ดีและส่งผลให้เกิดการปฏิบัติตัวที่ถูกต้อง นอกจากนี้ยังพบว่าการศึกษางานวิจัยในครั้งนี้ได้ผลเช่นเดียวกับการศึกษาของ พีรยา ศรีผ่อง และคณะ (2557) พบผลการประเมินความรู้ของผู้ป่วยเพิ่มขึ้นหลังชมแอนิเมชัน

ผลการบันทึกลูกดิ่งของสตรีตั้งครรภ์หลังการใช้แอนิเมชันและเพลงสอนนับลูกดิ่ง พบว่ากลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่บันทึกลูกดิ่งสม่ำเสมอ คิดเป็นร้อยละ 83.33 และบันทึกลูกดิ่งไม่สม่ำเสมอคิดเป็นร้อยละ 16.67 จากผลการศึกษาดังกล่าว อาจกล่าวได้ว่าสื่อแอนิเมชันและเพลงสอนนับลูกดิ่งช่วยให้สตรีตั้งครรภ์ได้รับความรู้และเกิดการเรียนรู้พฤติกรรมที่เหมาะสมจากบทบาทของตัวละครสมมติทำให้เกิดแรงจูงใจในการแสดงออกทางพฤติกรรมที่ถูกต้องตามการบอกเล่าของตัวการ์ตูน แสดงให้เห็นว่าการมีความรู้ที่ดีย่อมมีผลต่อพฤติกรรมที่ดีตามมาได้พฤติกรรมหรือการกระทำใดๆ จะมีพื้นฐานมาจากความรู้ที่คอยผลักดันให้เกิดพฤติกรรม (บุรฉัตร จันท์แดง และคณะ, 2562) ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการสื่อสารผ่านสื่อการเรียนรู้ที่ดีย่อมมีประโยชน์ในการทำให้สตรีตั้งครรภ์มีความรู้ส่งผลให้เกิดการนับลูกดิ่งนอกจากนั้นยังพบว่าการเรียนรู้จากการชมแอนิเมชันกระตุ้นให้สตรีตั้งครรภ์มองเห็นภาพและเข้าใจเกี่ยวกับปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้นกับตนเอง จึงต้องมีการปฏิบัติตามคำแนะนำเพื่อให้ตนเองมีสุขภาพดี การฟังเพลงหรือดนตรีเป็นวิธีการเหนี่ยวนำให้เกิดอารมณ์ที่มีประสิทธิภาพ (Johnsen et al, 2009) ช่วยกระตุ้นวิถีประสาทที่ไปยังสมองส่งผลให้มีการหลั่งสารสื่อประสาทโดปามีนเพิ่มขึ้นนอกจากนี้การฟังดนตรีจะไปกระตุ้นการทำงานของก้านสมองทำให้มีการหลั่งสารสื่อประสาทนอร์อิพิเนฟรินเพิ่มขึ้น จะทำให้ความจำดีขึ้น (Ashby et al, 2002) เมื่อสตรี

ตั้งครรภ์มีความรู้ความเข้าใจและสามารถจดจำเนื้อหาของการนับลูกดิ่งและทราบถึงผลกระทบที่อาจจะเป็นอันตรายต่อทารกในครรภ์จึงก่อให้เกิดแรงจูงใจที่จะบันทึกลูกดิ่ง สอดคล้องกับการศึกษาของสุชาติ ปราบมีชัย และสมสมร เรื่องวรบุรณ (2560) ได้ใช้สื่อแอนิเมชันให้ความรู้แก่ผู้ป่วยพบว่าสื่อแอนิเมชันสามารถถ่ายทอดเรื่องราวเกี่ยวกับโรคและการปฏิบัติการดูแลตนเองที่ถูกต้อง เข้าใจง่ายและจดจำเนื้อหาได้ดีจนเกิดการรับรู้และมีแรงจูงใจที่ส่งผลให้เกิดพฤติกรรมการดูแลตนเองที่ถูกต้องตามมาได้

ผลการศึกษาความพึงพอใจของสตรีตั้งครรภ์หลังการใช้แอนิเมชันและเพลงสอนนับลูกดิ่งพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีระดับความพึงพอใจต่อการชมแอนิเมชันและฟังเพลงสอนนับลูกดิ่งส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาความพึงพอใจในภาพรวมทั้งหมด พบว่าความพึงพอใจอยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.90 โดยความพึงพอใจด้านรูปแบบแอนิเมชัน ในหัวข้อตัวอักษรที่ใช้ในการสร้างแอนิเมชัน และความพึงพอใจด้านการเผยแพร่ในรูปแบบ QR code มีระดับความพึงพอใจมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.90 อาจมีผลมาจากในปัจจุบัน โทรศัพท์มือถือเป็นเครื่องมือสื่อสารที่ได้รับคามนิยมกันอย่างแพร่หลาย และในโทรศัพท์มือถือจะมีฟังก์ชันสำหรับอ่าน QR code ซึ่งใช้งานง่าย สะดวก ไม่มีความซับซ้อน ส่งผลให้สตรีตั้งครรภ์สามารถชมแอนิเมชันและฟังเพลงสอนนับลูกดิ่งได้ทุกที่ ทุกเวลาตามความต้องการสอดคล้องกับทฤษฎีของ Kotler (2006) ซึ่งระดับความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างจะมีความสัมพันธ์กับความแตกต่างระหว่างผลงานที่รับรู้กับความคาดหวัง ซึ่งผู้เรียนสามารถรู้สึกถึงระดับความพึงพอใจ 3 ระดับ คือ พอใจอย่างมาก พอใจ และไม่พอใจตามประสบการณ์และทักษะในการรับรู้ วิเคราะห์ประเมินผลของแต่ละบุคคลแต่จะเห็นได้ว่าความพึงพอใจด้านการเผยแพร่ในรูปแบบซีดี อยู่ในระดับปาน

กลาง ซึ่งอธิบายได้ว่า ในปัจจุบันแผ่นซีดีไม่ได้รับความนิยม เนื่องจากการใช้งานยุ่งยาก หากต้องการชมสื่อแอนิเมชันและฟังเพลงสอนนับลูกคืนจากแผ่นซีดีจะต้องมีเครื่องเล่นแผ่นซีดี ส่งผลให้ไม่คล่องตัว ไม่สะดวกต่อการพกพา

ขนาดเล็ก ดังนั้น ในการศึกษาครั้งต่อไปควรเพิ่มขนาดของกลุ่มตัวอย่างให้มากขึ้นเพื่อเพิ่มความตรงภายนอกและควรเพิ่มระยะเวลาในการประเมินผลลัพธ์ของการศึกษาให้มากขึ้น เพื่อนำผลการศึกษามาปรับปรุงและพัฒนาการให้ความรู้แก่สตรีตั้งครรภ์ได้อย่างครอบคลุม ครบถ้วน และตอบสนองความต้องการของสตรีตั้งครรภ์อย่างแท้จริง

ข้อเสนอแนะ

1. การศึกษาวิจัยครั้งต่อไปควรทำการศึกษาวิจัยในรูปแบบการวิจัยเชิงทดลอง ศึกษาแบบสองกลุ่มวัดผลก่อนและหลังการทดลองเพื่อวัดประสิทธิผลของสื่อแอนิเมชันและเพลงสอนนับลูกคืนให้ชัดเจนยิ่งขึ้น
2. การศึกษาวิจัยครั้งนี้ได้ทำการศึกษาผลของแอนิเมชันและเพลงสอนนับลูกคืน ในกลุ่มตัวอย่างที่มี

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สรรพสิทธิประสงค์ ที่ให้การสนับสนุนทุนในการดำเนินการวิจัยและขอขอบคุณ สตรีตั้งครรภ์ตลอดจนผู้เกี่ยวข้องทุกท่านที่ให้ความอนุเคราะห์ในการดำเนินการเก็บข้อมูลจนกระทั่งงานวิจัยนี้สำเร็จได้ด้วยดี

เอกสารอ้างอิง

- กัญญาพัชญ์ จาอ้าย. (2560). ผลของโปรแกรมการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมต่อความรู้และพฤติกรรมการนับลูกคืนของหญิงตั้งครรภ์ชาวไทยใหญ่ โรงพยาบาลหางดง จังหวัดเชียงใหม่. *วารสารสมาคมพยาบาลแห่งประเทศไทยฯ สาขาภาคเหนือ*, 23(1), 32-42.
- กระทรวงสาธารณสุข. (2561). *การนับลูกคืน*. สมุดบันทึกสุขภาพแม่และเด็ก สำนักส่งเสริมสุขภาพ กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข, (หน้า 20-21). กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก.
- กองบริหารการสาธารณสุข กระทรวงสาธารณสุข, (2561). *อัตราเกิดไร้ชีพ (Stillbirth Rate) ภาพรวมระดับประเทศ*. สืบค้นเมื่อ 2 สิงหาคม 2562, จาก <http://cmi.healtharea.net/servplan/obs/mdead?dx=3>
- บุญชม ศรีสะอาด. (2546). *การพัฒนาหลักสูตรและการวิจัยเกี่ยวกับหลักสูตร*. กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.
- บุญมี ภูด่านจิว. (2557). บทบาทพยาบาลในการส่งเสริมการดูแลตนเองของหญิงตั้งครรภ์ต่อการนับและบันทึกลูกคืน. *วารสารการพยาบาลศาสตร์และสุขภาพ*, 37(1), 135-146.
- บุรฉัตร จันทร์แดง, เสาวลักษณ์ โกศลกิตติอัมพร และสัญญา เคนาภูมิ. (2562). ปัจจัยที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม. *วารสารวิชาการธรรมทรรคน*, 19(4), 235 – 244.
- พริยา ศรีผ่องและคณะ. (2557). การพัฒนาสื่อแอนิเมชันเพื่อให้ความรู้แก่ผู้ป่วยเด็กที่ติดเชื้อเอชไอวี. *ครีนครินทร์เวชสาร*, 29(1), 43 – 49.
- เพ็ญศรี จะนู. (2561). ผลการใช้สื่อวีดิทัศน์เพื่อเตรียมความพร้อมผู้ป่วยก่อนผ่าตัด ต่อระดับความรู้และความพึงพอใจในผู้ป่วยที่มารับบริการผ่าตัดแบบผู้ป่วยนอก ห้องผ่าตัด หู คอ จมูก โรงพยาบาลธรรมศาสตร์เฉลิมพระเกียรติ. *วารสารโรงพยาบาลธรรมศาสตร์เฉลิมพระเกียรติ*, 3(3), 47 – 65.

เอกสารอ้างอิง

- ภควัฒน์ เพสออน มณีรัตน์ ชีระวิวัฒน์ และนิรัตน์ อิมามี. (2560). การพัฒนาสื่อแอนิเมชันเรื่องการป้องกันภาวะแทรกซ้อนของหลอดเลือดแดงบริเวณขาหนีบ ในผู้ป่วยที่ได้รับการสวนหัวใจ. *วารสารสาธารณสุขศาสตร์*, 47(3), 315 – 325.
- วิทยาลัยอาชีวศึกษาเชียงใหม่, (2560). *การผลิตสื่อสิ่งพิมพ์*. สืบค้นเมื่อ 11 ตุลาคม 2561, จาก <https://sites.google.com/site/tanakorn16121997/1-4-khxd-laea-khx-seiy-khxng-sux-sing-phimph>
- วิภาณี แม้นอินทร์. (2561). *ประเภทของสื่อประชาสัมพันธ์*. สืบค้นเมื่อ 11 ตุลาคม 2561, จาก http://www.elfms.ssru.ac.th/wipanee_ma/file.php/1/Media_PR_Tools/Chapter_4_PR_Tools_.pdf
- สุชาติดา ปราบมิชัยและสมสมร เรืองวรบูรณ์. (2560). ผลของสื่อแอนิเมชันต่อความรู้และพฤติกรรมการดูแลตนเองของเด็กวัยเรียนโรคธาลัสซีเมีย. *วารสารพยาบาลกระทรวงสาธารณสุข*, 27(2), 96 – 109.
- สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงสาธารณสุข. (2558). *รายงานการศึกษาการตายของมารดาและทารก*. สืบค้นเมื่อ 15 ตุลาคม 2561, จาก <http://ihpptaigov.net/DB/publication/attachresearch/402/chapter1.pdf>
- Ashby FG, Valentin VV, Turken AU. (2002). The effects of positive affect and arousal on working memory and executive attention. In: Moore S, Oaksford M, editors. *Emotional cognition: from brain to behavior*. Amsterdam : John Benjamins.
- Johnsen EL, Tranel D, Lutgendorf S, Adolphs R (2009) A neuroanatomical dissociation for emotion induced by music. *Int J Psychophysiol*,(72)3, 24–33.
- Kolter , P.& Armstrong, G. (2006). *Principles of marketing*. (11th ed.). New Jersey: Pearson education.
- Obstet Gynecol. (2009). Management of stillbirth. *ACOG Practice Bulletin*, No.102, 1-14
- Raynes-Greenow CH, Gordon A, Li Q, Hyett JA. (2013). A cross-sectional study of maternal perception of fetal movement and antenatal advice in a general pregnant population, using a qualitative framework. *BMC Pregnancy Childbirth*, 13(32),1-8.

คำแนะนำ

การส่งผลงานวิชาการลงตีพิมพ์

ในวารสารการพยาบาล การสาธารณสุข และการศึกษา พ.ศ.2563

เพื่อให้การจัดทำวารสารการพยาบาล การสาธารณสุข และการศึกษา เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และมีคุณภาพ จึงขอให้ยกเลิกคำแนะนำปี 2561 และใช้คำแนะนำนี้ตั้งแต่ 1 มกราคม 2563 ดังนี้

วารสารจะดำเนินการในลักษณะ E- journal ไม่จัดพิมพ์เป็นรูปเล่ม

ผู้ทรงคุณวุฒิ หมายถึง ผู้ที่มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในสาขาวิชานั้นๆ

ผลงานวิชาการที่ได้รับการพิจารณาตีพิมพ์ หมายถึง ผลงานที่ผ่านการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิอย่างน้อย 2 คน ในลักษณะ Double blinded ที่มีความเห็นตรงกันว่าเป็นผลงานที่มีคุณภาพสามารถลงตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารได้

ผลงานวิชาการที่รับตีพิมพ์ หมายถึง บทความวิจัย และบทความปริทรรศน์

คำแนะนำของการเตรียมบทความ

1. ข้อกำหนดการตีพิมพ์ผลงานวิชาการในวารสารการพยาบาล การสาธารณสุข และการศึกษามีดังต่อไปนี้

1.1. เป็นผลงานวิชาการทั้งภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษในสาขาการพยาบาล การสาธารณสุขและการศึกษา

1.2. ผลงานวิชาการต้องไม่เคยลงตีพิมพ์ในหนังสือและวารสารใดมาก่อนยกเว้นเป็นผลงาน

วิชาการที่ได้นำเสนอในการประชุมทางวิชาการที่ไม่มี Proceedings และผู้เขียนจะต้องไม่ส่งบทความเพื่อไปตีพิมพ์ในวารสารฉบับอื่นในเวลาเดียวกัน

1.3. ผลงานวิชาการจะได้รับการพิจารณาถ้อยแถลงจากผู้ทรงคุณวุฒิที่กองบรรณาธิการเห็นสมควร ไม่น้อยกว่า 2 คน

1.4. กองบรรณาธิการจะแจ้งผลการพิจารณาการลงตีพิมพ์ในวารสารหลังจากผ่านการประเมินจากโดยผู้ทรงคุณวุฒิและกองบรรณาธิการเป็นที่เรียบร้อยแล้ว

1.5. หากผลงานวิชาการใดได้รับการพิจารณาตีพิมพ์ เจ้าของผลงานวิชาการจะต้องแก้ไขต้นฉบับให้เสร็จและส่งคืนกองบรรณาธิการภายในเวลาที่กำหนดมิฉะนั้นจะถือว่าสละสิทธิ์การตีพิมพ์

1.6. ผลงานวิจัยต้องได้รับการรับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์จากสถาบันใดสถาบันหนึ่ง (เฉพาะวิจัยในมนุษย์)

2. อัตราค่าบำรุงวารสารฯ / ค่าธรรมเนียมในการนำผลงานวิชาการลงตีพิมพ์ในวารสารฯ อัตราค่าธรรมเนียม 3,000 บาท/ 1 บทความ โดยชำระค่าลงทะเบียนตีพิมพ์บทความ โดยการโอนเงินมาที่บัญชีธนาคารกรุงไทย สาขา พะเยา เลขบัญชี 512-0-69285-0 ชื่อบัญชี วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี (งานวารสาร)

3. การเตรียมต้นฉบับบทความวิจัยมีแนวปฏิบัติตามลำดับการเขียน ดังนี้

3.1 ชื่อเรื่อง ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

3.2 ชื่อ-สกุลและสถานที่ทำงานของผู้แต่ง (ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ)

3.3 บทคัดย่อภาษาไทยและภาษาอังกฤษ (Abstract) ไม่เกิน 1 หน้า

3.4 คำสำคัญ (Keywords) ให้ ผู้เขียนพิจารณา คำสำคัญทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ จำนวน 3-5 คำ

3.5 บทนำเป็นการเขียนความเป็นมาหรือความสำคัญ ควรเขียนสาระหรือข้อมูลสำคัญที่เป็นประเด็นหลักการวิจัยเขียนให้กระชับตรงประเด็นและแสดงถึงความสำคัญหรือปัญหาที่ต้องทำการศึกษา

3.6 วัตถุประสงค์การวิจัย กระชับและชัดเจน

3.7 ระเบียบวิธีการวิจัยเป็นการเขียนอธิบายกระบวนการทำวิจัยตามหลักระเบียบวิธีวิจัยที่มีคุณภาพ โดยมีรายละเอียดพอสังเขปที่แสดงให้เห็นถึงรายละเอียดของกระบวนการ

3.8 ผลการวิจัย เป็นการเขียนผลการวิเคราะห์ข้อมูลหรือข้อค้นพบจากการวิจัยหากจะมีการนำเสนอข้อมูลด้วยตารางควรออกแบบตารางให้เหมาะสมและให้นำเสนอข้อมูลได้ตารางตามที่จำเป็น การอธิบายข้อมูลควรหลีกเลี่ยงการกล่าวซ้ำกับสิ่งที่แสดงในตาราง

3.9 อภิปรายผลเป็นการแปลความหมายของผลการวิจัยและอธิบายเหตุผลว่าข้อค้นพบหรือสิ่งที่เกิดขึ้นสามารถอธิบายด้วยหลักการหรือทฤษฎีใดบ้าง ผลการวิจัยสอดคล้องหรือขัดแย้งกับผลการวิจัยของคนอื่นหรือไม่อย่างไรทั้งนี้ในการอภิปรายควรสนับสนุนด้วยข้อมูลที่เป็นเหตุเป็นผลและอธิบาย โดยใช้หลักฐานเชิงประจักษ์

3.10 ข้อเสนอแนะในการเขียนข้อเสนอแนะจากการวิจัย ควรเขียนข้อเสนอแนะเพื่อการนำผลการวิจัยไปใช้ หรือสำหรับการทำวิจัยต่อยอดในอนาคตทั้งนี้ข้อเสนอแนะควรสืบเนื่องจากข้อค้นพบจากการวิจัยครั้งนี้ไม่ใช่ข้อเสนอแนะตามหลักการโดยทั่วไป

3.11. กิตติกรรมประกาศ (หากมี)

3.12. เอกสารอ้างอิง

4. การเตรียมต้นฉบับบทความปริทัศน์ (Review Article) มีแนวปฏิบัติตามลำดับการเขียน ดังนี้

4.1 ชื่อเรื่อง ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

4.2 ชื่อผู้นิพนธ์ทุกคน และสถานที่ทำงาน โดยใช้ภาษาไทย

4.3 บทคัดย่อ (Abstract) ให้เขียนทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษเป็นความเรียงย่อหน้าเดียว ประกอบด้วยสาระสังเขปที่สำคัญและครบถ้วน คำสำคัญ (Key words) มีทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ จำนวน 3-5 คำ

4.4 บทนำ เป็นการเขียนความสำคัญ ควรเขียนสาระหรือข้อมูลสำคัญที่เป็นประเด็นหลักของเรื่องที่น่าเสนอ เขียนให้กระชับตรงประเด็นและแสดงถึงความสำคัญว่าทำไมจึงนำเสนอบทความนี้

4.5 สาระปริทัศน์ในประเด็นต่างๆ ที่ตรงกับชื่อเรื่อง โดยประเด็นที่น่าเสนอจะต้องกระชับตรงประเด็น ไม่ซ้ำซ้อน

4.6 วิจารณ์ เป็นการสรุปสาระ และแสดงความคิดเห็นของผู้เขียนโดยจะอ้างอิงวรรณกรรมต่างๆมาเพิ่มเติมหรือไม่ก็ได้

4.7. กิตติกรรมประกาศ (หากมี)

4.8 เอกสารอ้างอิง

5. การอ้างอิงเอกสาร

การเขียนเอกสารอ้างอิง (References) ทำยบทความสำหรับแนวทางของการเขียนเอกสารอ้างอิง โดยใช้ระบบของ APA ฉบับพิมพ์ครั้งที่ 6 (The Publication Manual of the American Psychological Association, 6th edition, published by the American Psychological Association, 2011) มีรายละเอียด ดังนี้

ผู้แต่งเป็นชาวไทยให้ลงทั้งชื่อและนามสกุลตามลำดับ

ผู้แต่งเป็นชาวต่างประเทศให้ลงนามสกุลตามด้วยเครื่องหมาย และต่อด้วยอักษรย่อของชื่อต้น และชื่อรอง ทั้งนี้รวมถึงผู้แต่งชาวไทยที่เขียนหนังสือเป็น

ภาษาอังกฤษจะลงรายการผู้แต่ง โดยใช้นามสกุลขึ้นต้น เหมือนผู้แต่งชาวต่างประเทศดังตัวอย่าง

5.1 หนังสือ

ชื่อผู้นิพนธ์. (ปีที่พิมพ์). ชื่อหนังสือ (ครั้งที่พิมพ์ ตั้งแต่พิมพ์ครั้งที่ 2 เป็นต้นไป). เมืองที่พิมพ์:สำนักพิมพ์

บุญชม ศรีสะอาด. (2547). *วิธีการทางสถิติ สำหรับการวิจัย*. (พิมพ์ครั้งที่4).

กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.

Kosslyn, S. M., & Rosenberg, R. S. (2004). *Psychology: The brain, the person, the world*. (2nd ed.). Essex, England: Pearson Education Limited.

Mussen, P., Rosenzweig, M. R., Aronson, E., Elkind, D., Feshbach, S., Geiwitz, P. J., et al. (1973). *Psychology: An introduction*. Lexington, Mass.: Health.

5.2 วารสาร

ชื่อผู้นิพนธ์. (ปีที่พิมพ์). ชื่อบทความ. ชื่อวารสาร, ปีที่(ฉบับที่), หน้า.

เผชญิ กิจระการ และสมนึก ภัททิยธนี. (2545). ดัชนีประสิทธิผล Effectiveness Index:E.I.). *วารสารการวัดผลการศึกษามหาวิทยาลัยมหาสารคาม*, 8(1), 30-36.

Klimoski, R., & Palmer, S. (1993). The ADA and the hiring process in organizations. *Consulting Psychology Journal: Practice and Research*, 45(2), 10-36.

5.3 หนังสือรวมเรื่อง (Book Review)

ชื่อผู้นิพนธ์. (ปีที่พิมพ์). ชื่อเรื่อง. ใน ชื่อบรรณาธิการ (บรรณาธิการ), ชื่อหนังสือ (ครั้งที่พิมพ์ ตั้งแต่พิมพ์ครั้งที่ 2 เป็นต้นไป, หน้า). เมืองที่พิมพ์: สำนักพิมพ์

ประสม เนื่องเฉลิม. (2549). วิทยาศาสตร์พื้นฐาน: การจัดการเรียนรู้มิติทางวัฒนธรรมท้องถิ่น การบูรณาการ ความรู้พื้นบ้านกับกาจัดการเรียนรู้วิทยาศาสตร์เพื่อชุมชน: กรณีศึกษา จากแหล่งเรียนรู้ป่าปูตา. ใน ฉลาด จันทร์สมบัติ (บรรณาธิการ), *ศึกษาศาสตร์วิจัย ประจำปี2548 – 2549* (หน้า 127 – 140). มหาสารคาม:สารคาม-การพิมพ์-สารคามแปเปอร์

Cooper, J., Mirabile, R., & Scher, S. J. (2005). Actions and attitudes: The theory of cognitive dissonance. In T. C. Brock & M. C. Green (Eds.), *Persuasion: Psychological insights and perspectives* (2nd ed., pp. 63-79). Thousand Oaks, CA, US: Sage Publications, Inc.

5.4 สื่ออิเล็กทรอนิกส์

ชื่อผู้นิพนธ์. (วันที่ เดือน ปีที่ปรับปรุงล่าสุด). ชื่อเรื่อง. วันที่ทำการสืบค้น, ชื่อฐานข้อมูล สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (3 ธันวาคม 2548). *ธนาคารหลักสูตร*. สืบค้นเมื่อ 1 มีนาคม 2550, จาก <http://db.onec.go.th/thaigifted/lessonplan/index.php>

Wollman, N. (1999, November 12). *Influencing attitudes and behaviors for social change*. Retrieved July 6, 2005, from <http://www.radpsynet.org/docs/wollmanattitude.html>

6. โปรดตรวจสอบ ต้นฉบับดูว่า ท่านได้เขียนหัวข้อต่างๆ และให้ข้อมูลครบถ้วน ใช้คำต่างๆ ถูกต้องตามพจนานุกรมไทย และอังกฤษ รวมทั้งคำศัพท์ทางวิชาการ และระบบการอ้างอิง ได้ถูกต้อง

7. ในการนำผลงานของผู้อื่นมาใช้ในบทความ ขอให้ผู้เขียนใช้ข้อมูลจากแหล่งที่มีความน่าเชื่อถือและ

ทันสมัยไม่เกิน 10 ปีมีการระบุชื่อผู้แต่งและปีพิมพ์ปรากฏอย่างชัดเจนควรอ้างอิงจากแหล่งหรือเอกสารที่เป็นต้นตอของข้อมูลและบทความใดที่มีการตรวจสอบพบว่าเข้าข่าย Plagiarism จะถูกตัดสิทธิ์ในการพิจารณาลงตีพิมพ์

8. การตั้งค่าน้ำกระดาษให้ตั้งค่าขนาดกระดาษ A4 จัดหน้าให้มีช่องว่างด้านบน 1 นิ้ว ด้านล่าง 1 นิ้ว ด้านซ้าย 1.25 นิ้ว ด้านขวา 1 นิ้ว อักษรที่ใช้ในการพิมพ์ให้ใช้ฟอนต์ AngsanaNew ขนาด 16 และ single space และมีเนื้อหารวมบทความย่อและเอกสารอ้างอิงไม่เกิน 15 หน้า

9. การส่งต้นฉบับให้ดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้

9.1. ส่งต้นฉบับบทความวิชาการหรือบทความวิจัยเป็นอิเล็กทรอนิกส์ไฟล์ (.docx) ไปที่เว็บไซต์ของวารสารที่ <https://www.tci-thaijo.org/index.php/bcnpj> เพื่อทำการลงทะเบียนสมาชิกวารสารและดำเนินการส่งบทความผ่านระบบออนไลน์ของ TCI ทั้งนี้ผู้เขียนสามารถศึกษาข้อมูลคำแนะนำเบื้องต้นสำหรับผู้นิพนธ์ที่เมนูด้านขวามือของหน้าเว็บไซต์ หรือตามคู่มือแนบท้าย

9.2. เมื่อบทความผ่านประเมินจากผู้ทรงคุณวุฒิแล้วจะมีการแจ้งจากกองบรรณาธิการ

วารสารให้ผู้เขียนดำเนินการปรับแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

9.3. ชำระเงินค่าธรรมเนียมการตีพิมพ์ในวารสารเมื่อได้รับการแจ้งจากกองบรรณาธิการ

ข้อ 8. วารสารมีกำหนดออกปีละ 3 ฉบับคือ ฉบับที่ 1 มกราคม – เมษายน ฉบับที่ 2 พฤษภาคม – สิงหาคม และฉบับที่ 3 กันยายน – ธันวาคม

ผู้นิพนธ์หรือผู้อ่านท่านใดประสงค์จะขอข้อมูลหรือรายละเอียดเพิ่มเติมโปรดติดต่อกองบรรณาธิการได้ดังนี้

กองบรรณาธิการวารสารการพยาบาล

การสาธารณสุขและการศึกษา

วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี พะเยา

312 หมู่ 11 ตำบลบ้านต๋อม อำเภอเมือง

จังหวัดพะเยา รหัสไปรษณีย์ 56000

โทรศัพท์ 0-5443-1779 ต่อ 105,114

โทรสาร 0-5443-1889

มือถือ 06-1289-5926

E-mail : journal@bcnpj.ac.th

